

Đàn bà

Tuần báo xuất - ban ngày thứ sáu

NAM THU 3 - SỐ 133 - 12 DÉCEMBRE 1941

MỖI SỐ 0\$10

Thư từ và ngân phiếu
xin gửi về
La Directrice du
TUAN BÁO ĐÀN BÀ
76, WIÉLÉ - HANOI

BẢ THÁNG 1,30
SÁU THÁNG 2,50
MỘT NĂM 5,00
CHÍNH PHỦ GẤP ĐÔI

VIỆC PHÒNG-THỦ QUỐC-GIA bắt đầu từ' số bếp

Từ trước cuộc Âu-châu đại chiến này, phụ-nữ Tây-phương đã sốt sắng trở lại gia đình sau bao phen huyền ảo trên đàn chính-trị tư-tướng.

Ở Pháp, tuy họ không ngớt đòi quyền bầu cử, quyền ứng cử, phụ-nữ đã tỏ rõ một khuynh hướng càng ngày càng mãnh-liệt về việc kiến-thiết gia đình mới. Họ nhận thấy rằng muốn khuếch trương thế lực mình trong xã hội thì cần nhất phải củng cố địa vị mình trước đã. Họ hô-hào « gia đình mới » (Le Foyer moderne), họ cổ-động « người đàn bà mới » (La femme nouvelle), họ lập ra phòng triển-lãm Nữ-Công (Salon des Arts ménagers). Nhưng tức thay ! công việc họ làm không được chính-phủ ủng-hộ, thành thử đâu vẫn hoàn đấy.

Ngày nay vận hội xoay chiều, Thống-chế P. Pétain ra lãnh trách-nhiệm nặng nề phục hưng nước nhà. Chương-trình kiến-thiết quốc-gia của Ngài xây dựng theo ba nguyên tắc : Gia-đình, tổ-quốc, cần lao. Gia đình mới ! Ấy là điều mà ngài không thôi mong mỏi mọi người Pháp ái-quốc, cả nam lẫn nữ, nên chú trọng.

Ngài hô hào nhiệt liệt các bà mẹ người Pháp nên mượn cái xương con gia-đình mà chế-tạo ra nước Pháp vĩ-đại. Ngài quyết định, ngài đương thực hành một điều mà xưa kia người ta chót thờ ơ lãnh đạm, một điều mà những nước sau này luôn luôn xem là tối quan trọng.

Ở Ý Chính phủ rất ưu-đãi hạng phụ-nữ, song chỉ mong họ làm tròn thiên-chức một người vợ, một người mẹ trước khi ra làm một công dân. Thế theo ý ấy, Mussolini có đặt 11 điều răn cho phụ-nữ Ý.

Ở Đức, phụ nữ buộc phải gia công gắng sức với phái tu my để kiến thiết một đại Đức-quốc, song chức trách của họ không phải toàn ở ngoài xã-hội. Hitler đã bảo : « chức-phận chị em là ở trong số bếp kia mà ! » Những « hegehofe » là những đồn điền do chính-phủ cấp phát cho đôi vợ chồng son-trẻ ở đấy để sinh sản đào tạo những hạng người tuyệt thế siêu-quần và để duy trì những gia-tộc mà huyết thống hoàn-toàn thuộc giòng Nhật-Nhĩ-Man, mà thiên tài, bẩm tính đã nổi tiếng xưa nay. Chính ở những đồn điền ấy mà phụ

nữ Đức phải gánh một trách nhiệm rất lớn-lao hệ-trọng là « dự bị cho tổ quốc Đức những bậc anh hùng vĩ-nhân » Họ phải đem hết cả tâm-huyết-nhiệt thành ái quốc nơi họ mà tiêm hết vào tâm gan con họ. Họ phải hiểu biết tất cả các khoa vệ-sinh, sản-dục, họ tận tụy suốt đời họ để nghiên cứu thuật nuôi con. Họ phải tâm-tâm niệm-niệm, suốt thời kỳ thai-nghén, cái hình ảnh, cái tư cách, cái bản lĩnh của hạng người Đức hùng cườ ng.

(còn nữa)

Duy-nhất Quốc-Luyện

Thống-chế Pétain đã nói :

« Hỡi nhân dân Pháp, các người thật có một trí nhớ ngắn ngủi.

« Có nên nói để các người biết sự gắng công vĩ đại của nghiệp nông ta, đã cày cấy lại được hàng triệu mẫu ruộng tuy rằng hàng triệu nông dân đương bị giam giữ.

« Có nên nói để các người biết thiếu niên ta đương luyện cho thân bình cứng cáp và linh hồn mạnh mẽ ?

« Có nên nhắc để các người biết những lời phẩm kết của các nước trung lập đối với nước ta và sự tôn trọng của họ đối với nền phục hưng đầu tiên của chúng ta ?

Những bạn nào mất bảo Đặc Biệt

Những bạn nào mất bảo đặc-biệt xin cho biết vì chúng tôi đã nhờ sở bưu-điện điều tra một cách hết sức gặt gao để trưng trị kẻ ăn cắp.

HỎI. — Tôi có mượn một người làm công. Vì bận việc buôn bán không trông nom đến giá đạo nên xảy ra sự gian dối giữa con gái tôi và gã làm công kia. Vợ tôi đã chết chỉ có một gái đó thôi. Cả sự nghiệp của tôi hiện thời là của cha mẹ vợ tôi hiện còn sống gây dựng cho. Cha mẹ vợ tôi cũng lại chỉ có một vợ tôi là gái nên thương yêu chăm ngoại lắm. Thấy sự gian dối của con gái tôi và gã làm công đồ bề, tôi hết sức buồn rầu tuy rằng gã làm công kia có rất nhiều đức tính và có thể có một tương lai rạng rỡ trong thương trường. Tôi buồn rầu vì một đằng cha mẹ vợ tôi hết sức buộc tôi phải đuổi gã làm công kia, rút tình đôi trẻ, vì hai cụ đã có ý muốn gã con gái tôi cho một đám khác, một đằng con gái tôi than khóc, nhất định lấy gã kia, nếu không nó cũng đến tự tử hoặc đầu buồn má chết. Tôi không biết tính lẽ nào, chiều con hay vâng lệnh cha mẹ vợ, người đã sanh dưỡng ra người bạn trăm năm suốt đời thương tiếc của tôi đã có công gây dựng cho tôi sự nghiệp ngày nay. X. PNOM-PENH

TRẢ LỜI. — Quả ông đã công nhận gã trai kia là người tốt, có tương lai khá mà nhất là lại thực tình thương con gái ông, thì tôi tưởng ông nên chiều ý con gái ông. Muốn khỏi phật lòng cha mẹ vợ ông, ông nên hết sức nhấn nại phân trần với các cụ những lý lẽ nó đã khiến ông cũng thuận sự kén chọn ấy. Các cụ cũng chỉ có (Xem tiếp trang 14)

GÁI CÓ CON...

NHIỀU bạn sợ sự sinh nở làm mất vẻ đẹp dễ yêu điệu của mình : Đó là một sự lo sợ rất lầm lạc. Câu tục ngữ : « Gái một con trông mòn con mắt » đã cải chính hùng hồn điều lầm tưởng trên. Thực vậy, sự thai nghén sinh nở là một điều kiện tốt cần để sắc đẹp và sức khỏe của người đàn bà được nảy nở đến cực độ, làm cho thể chất người đàn bà được quân bình. Người đàn bà không có con, dù giữ được vóc mình yêu điệu, nhưng nhìn kỹ nét mặt họ không tươi nhuận. Nó thô cứng và hình như kém duyên. Ở người đàn bà theo đủ luật tạo hóa có sinh nở, cái già đến từ từ, đến lúc nào người ta không hay. Nhưng ở những người đàn bà không con, cái già lúc nó đến nó sẽ đến sòng sọc, mặc dù người ta cầu cứu đến khoa học, đến mỹ phẩm !

Song muốn đúng với câu gái

Mùa cưới

Các bạn gái sắp về nhà chồng, các bạn gái đi phù dâu còn đợi gì không lại nhà :

QUE HIÊN

36 — HÀNG BỒ HANOI

Đề đóng một đôi giày đẹp đúng kiểu mà lại rẻ.

một con hoặc hai ba con, mà vẫn mòn con mắt, vẫn giữ được vóc người thanh tao thì cần phải biết tự săn sóc lúc thai nghén, lúc sinh nở. Nhất là lần đầu những sự săn sóc gồm như sau này :

1.) Khi biết mình có mang, thấy đôi vú đã căng lên, nên dùng ngay soutien-gorge, bằng một thứ hàng vải gì chun để nâng vú lên mà không làm tức vú. Nên đeo soutien gorge trong khắp thời kỳ cho con bú.

2.) Từ tháng thứ tư nên mang thứ thắt lưng riêng dùng cho các đàn bà thai nghén. Thắt lưng này bán ở hiệu thuốc bằng một thứ co rắn ra được, bụng càng lớn, thắt lưng càng dãn ra để nâng cho bắp thịt ở bụng khỏi sệ, bụng khỏi sỏ. Nó còn giữ cho cái thai được yên vị, bớt những nạn sa sẩy. Người đàn bà nào có thai cũng nên đeo thứ thắt lưng này.

2.) Khi bụng và ngực to ra thì lập tức nên dùng một chất nhờn như lanoline, huile d'amande douce xoa ngay lên bụng và vú. Mỗi ngày xoa hai bận : Sáng và chiều. Đó là một phương pháp chắc chắn nhất để tránh những vằn ở bụng ở ngực và nhiều khi ở cả đùi nữa.

3.) Phải cẩn thận sự ăn uống. Nên nghe theo lời khuyên của các bà mẹ ta xưa, là thời kỳ mang mẽ không bao giờ ăn quá no, hoặc ăn uống đồ tẩm bổ nhiều quá ! Nên ăn dè dặt và phải biết chọn lựa thức ăn nào có

...TRÔNG MÓN CON MẮT

chất vôi, là chất mà người đàn bà lúc có mang bị thiếu thốn hơn cả.

Nên ăn một ngày mấy bữa hơn là ăn hai bữa thẳng căng trong một ngày. Ăn làm nhiều bữa, sự tiêu hóa được dễ dàng hơn và tránh bệnh đau dạ dày, bệnh nổi mụn, nổi tàn nhang ở mặt.

4.) Nếu bạn ưa thể thao thì lúc mới biết có mang phải thôi ngay mọi sự luyện tập. Chỉ nên tập môn hô hấp mà thôi. Ngoài ra nên đi bộ thong thả, cho bắp chân và háng được cử động sau này dễ sinh nở.

5.) Bình thường, có mang vẫn khỏe mạnh thì không nên uống thuốc tẩm bổ. Để sự tẩm bổ đến lúc sinh nở xong.

Tuy vậy trong lúc nghén thường có những bệnh vặt như nôn mửa.

Cách chữa nôn mửa — Đặt một chai nước nóng, hoặc chần đắp nước nóng có pha chút dấm lên trên bụng, uống nước nóng pha bông cúc nhỏ của ta, uống dần dần từng ngụm nhỏ một.

Tự dung thấy đói cào cào cũng phải ăn rất thong thả và in ít.

Chuột rút — Uống nước trà thực nóng và lấy alcohol cam-

phré soa khắp chân. Nếu chuột rút về ban đêm làm mất ngủ thì lúc đi ngủ nên bọc chân vào những khăn đắp nước nóng.

Táo bón — Phải tránh hết sức bệnh Táo bón, ăn nhiều rau, ăn hoa quả nhất là cam. Có thể uống thuốc xổ rất nhẹ song phải hỏi bác sỹ.

Xuống máu chân — Thấy bàn chân nặng nặng lập tức đi bác sỹ thử nước tiểu xem có chất lòng trắng chừng không, nếu có, nên theo cho đúng lời khuyên của thầy thuốc.

Sau khi sinh nở.

Ít nhất phải nằm trên giường mười ngày và ngoài tháng hãy đi lại. Lúc sinh song, nên chườm cái gì nặng lên bụng: Mùa rét chườm chai nước nóng, mùa nực một vật gì nặng để giữ cho các bộ phận trong bụng được yên-vị không sai chỗ và bụng sau này không sồ. Ngoài ra mùa rét quấn bụng bằng crêpe velpeau hay bất cứ thứ vải gì chun, quấn luôn hai ba tháng cho bụng chặt chia thon nhỏ.

Từ ngày thứ ba đã nên thoa nắn khắp thân thể cho xương cốt đỡ mỏi.

Từ ngày thứ mười. nằm ngay trên giường mà tập những cử động cho bắp thịt ở bụng cứng lại. Cái cử động tiện nhất là lấy một cái gối cứng để cuối giường lấy chân kéo lên và đập gối xuống.

Còn sự ăn uống sau khi sinh nở: Đây là cả một vấn đề thắc mắc của các bà mẹ xứ ta. Có nên ăn khan theo lối ta không, hay ăn như thường? Chúng tôi nghĩ rằng dù ăn theo cũ hay theo mới người sản phụ cũng nên chọn những thức ăn lành dễ tiêu, chín tới mà ăn.

Thịt thăn lợn hầm hay kho cũng rất bổ, gà non nấu khoai tây cũng rất lành. Tóm lại ta chớ nên ăn khan quá, chỉ dùng một thứ nước mắm chưng, nhưng cũng chớ nên ăn bổ bã quá: như ăn hoa quả sống, chua và những thứ thịt khó tiêu như thịt vịt v.v.

Chính lúc sinh nở song ta mới nên bồi bổ để lấy lại sức. Lúc sinh nở song, cái gì cũng nên vừa độ nếu sinh song vốn khỏe mà cứ tẩm bổ quá ta sẽ phát phù, mà ý mình khỏe, ta sòng sào quá, ta sẽ yếu mòn!

DUYÊN-HÀ

DOCTEUR HY

91, Rue Richaud — Hanoi

(ĐẦU PHỐ HỘ-VŨ)

CHỮA CÁC BỆNH

CHUYÊN MÔN VỀ BỆNH

HOA - LIỄU BỆNH ĐÀN - BÀ

cầm nó lên, ngẫm nghĩa khuôn mặt xanh vồ của nó mà lắng lắng cau mày, lắc đầu. Nó chạy vụt đi rồi, bà vẫn còn chép miệng.

Ban đêm, hồ nghe động dạng gì ở giường con là bà nhồm dậy, chân không mà rón rén lại bên giường nó, cúi đầu nghe ngóng. Những lương y bạn thân với ông Tề-Vi thưa trước đã hết sức làm cho bà vững tâm. Thằng Ân chỉ hơi yển mà thôi, song cần phải cho nó về ở chỗ quê mùa thoáng, mát.

Bà Tề Vi vội vã sắp hành trang đưa con về quê chồng ở với bố mẹ chồng: ông cụ bà cụ là những nông dân rất chất phác.

CHUYỆN DỊCH

của

THU - THU

ĐƯA CON CÔ

NGƯỜI ta thường nói những trẻ mồ côi cha hoặc mẹ là những đứa trẻ rất sớm khôn, hóm hỉnh, tinh ranh. Có lẽ linh hồn người cha hoặc mẹ vẫn quanh quẩn bên đứa con trúng nước, đem cái trí khôn của mình đã thành vô dụng với trần gian bù đắp cho con thơ đại chăng?

Trong rừng Buy-Lô, vào những ngày nắng ráo người ta thường gặp một thiếu-phụ bận đại tang ngồi khâu đan dưới bóng cây thông. Tuy mãi khâu đan nhưng đôi mắt thiếu-phụ không mấy khi rời đứa con trai trạc năm sáu tuổi ngồi chồm chồm dưới đất, ngay đấy, mà nghịch cát, xúc cát vào chiếc xe gỗ tí hon.

Thiếu-phụ ấy là bà quả phụ Tề-Vi. Ánh mặt trời nắng ấm sưởi ửng da mặt trắng xanh.

Một nguồn sinh-lực rồi rào, một tâm hồn chan chứa như trào ra, rồn rập khỏi khung ngực chắc đôi phen bị đè nén, trào ra ở đôi mắt nâu óng ánh sắc vàng của người đàn bà góa trẻ tuổi nọ!

Bà say đắm nhìn thằng Ân. Nó ngược cái đầu tóc tơ hung đỏ, đôi mắt xanh biếc— cái đầu đôi mắt hết như bố nó— dễ khoe với bà những bánh bằng cát nó mới đập khuôn song.

Hồi bé, thằng Ân mũm-mĩm hồng hào trông hay lắm, càng lớn nó mới càng giải người ra thế. Đôi má mất màu hồng, trở nên mai - mái Bà Tề Vi lo thăm. Lắm khi thằng Ân đang nô đùa với chúng bạn nó ở trong rừng, chạy qua ghé bà, bà nắm ngay lấy nó, nâng

Dâu con, ông cháu chào mừng nhau dưới những dùi dăm bông treo lủng lẳng đầy sà nhà bếp. Bà cụ mẹ chồng ngồi trước lò, tay vẫn khư khư nắm cán chảo, nhìn người con dâu thành thị và chị vú theo hầu một cách nghi ngại. Nhưng bà cụ nhận rằng thành bé cháu rất kháu khỉnh và hết như «bằng bố nó». Còn ông cụ Tề Vi cứng nhắc, khô queo, trong chiếc áo dạ giầy sù, thì rất thỏa mãn được gặp cháu nội của cụ!

Chưa xong bữa cơm chiều mà thằng Ân đã mếu ông nó, đã hôn hít ông nó lên má, lên cằm. Những sợi râu tua tủa đâm rất mặt nó, nó thích chí lắm. Rồi nhảy tót ngay lên lòng ông, nó ấn nắm tay vào chỗ má lõm của ông cụ

(Xem tiếp trang 13)

V I N H Q U Y

Ngựa trắng bước, nhịp đều tung nhẹ bụi,
Cảnh bên đường, xu-phụ, đón chào ai.
(Đi một hai, giờ đã trở về mười)
Lòng thanh thản say sưa vì nắng sớm.

Hồn : hạnh phúc dập dềnh như cánh bướm,
Gió nịnh mơn, chèo nín áo tân khoa.
Mặt rạng tươi làm mê-mệt lòng hoa
Như sung sướng được thơm lây danh vọng.

Cỏ dâng ngọc để tỏ lòng kính trọng,
— Và để cầu đường đi lại về sau —
Chim biết tin chờ đợi để mong chào...
Xa xa lũy tre làng chừng ngóng đợi.

Chàng vui sướng vó câu cày dục vội:
Ở đầu làng thấp thoáng dáng lợn xanh.
Và bóng cò... và các bậc đàn anh...
Gần chút nữa đã vang lừng nhã nhạc.

Trịnh trọng bước khoan-thai theo rước:
Mắt quan - chiêm làm mặt đỏ hoang-mang...
... Và đầu dây gãi khuê các trong làng,
Hắn đang thả lòng theo quan cử mới.

HỒNG THU
(Thanh hóa)

Trả lời Đẹp

CÔ MARIANNE GIA ĐÌNH.—CÔ

dùng lait de beauté Tho Radia là phải. Nếu phải dùng màu ocre rosée thì má hồng dùng rose Hầy gợi ảnh, nói rõ màu tóc, mắt, chúng tôi sẽ chỉ dùm cách trang điểm.

CÔ TRƯỜNG HAIPHONG .—

Các bạn đọc bôi lait de concombre đều công nhận là rất tốt vì nó làm mịn da, chính chúng tôi cũng đã thí nghiệm. Cô muốn bôi thử thì gửi 6p00 chúng tôi sẽ mua dùm.

BÀ PHẠM - THÙ - PHU SEPT PAGODES. — 1) Chữa tàn nhang chỉ có một thứ thuốc này công hiệu :

Eau boriquée 30gr
Fleur de soufre 10gr
Alun (phen chua) 3gr
Campbrê (long não) 1gr
Glycénire 10gr
Alcool 10gr

Lên cân ở hiệu thuốc tây, tối trước khi đi ngủ xoa lên mặt độ 15 phút rồi lấy nước ấm rửa đi.

2) Đó là chứng cá nhỏ. Bôi lait de concombre có thể sạch được.

3) Muốn làm sạch lông nách thì đắp vào nách thuốc này :

Chaux vive en poudre 40gr
Amidon 40gr
Sulfure d'arsenic en poudre 40gr

Thuốc độc, phải cẩn thận.

4) Chúng tôi có thể mua lait de concombre dùm bà. Bà gửi 6p00

5) cho café vào lọ thủy tinh đậy thật kín.

6) Làm massage ở các mỹ viện rất tốt. Nếu bà hay đến mỹ viện bà bảo người ta làm Electrolyse thì sạch lông nách.

CÔ NGUYỄN-THI-PHÁT THỦ ĐẦU-MỘT.— Em nhỏ ngủ hay ra mồ hôi trộm là trong người yếu. Phải cho uống thuốc bổ vá ra hiệu thuốc bắc mua tế-lân(một vị thuốc) cho vào gói để em gói tức khắc hết mồ hôi.

2) Em gái nhỏ bạn đồ đảm đẹp hơn là bạn đồ giải.

(Xem trang 8)

Con ai?

(Tiếp theo)

Cô nữ khán hộ đi theo. Cô gọi Huỳnh :

— Nào ngồi lên ông. Ông phải ăn hết món purée épinard này. Hễ còn thừa tý nào thì tôi phạt dessert.

Mọi lần thế thì Huỳnh đã được một dịp bồn cợt. Lần này không. Huỳnh còn đương thương vợ.

— Sao ông uể oải thế? Đưa trán đây xem nào?

Vừa nói cô khán-hộ vừa để tay lên trán Huỳnh.

Huỳnh nhẹ đỡ tay cô nữ khán hộ, nói giọng buồn buồn :

— Cảm ơn cô, có sao đâu.

Mắt Huỳnh lơ đãng nhìn ra phía cổng dưỡng đường.

Bỗng bác-sỹ T. đẩy cửa bước vào, tươi cười mời Huỳnh :

— Kia anh soi cơm đi chứ.

Huỳnh gương :

— Vâng.

Huỳnh đã toan hỏi : « Nhà tôi lại xin anh đơn thuốc hẳn? » Nhưng không biết nghĩ sao Huỳnh lại thôi.

— Coi anh hơi mệt thì phải, trong người có thấy gì khác không?

Bác - sỹ T. lại đầu giường Huỳnh nằm nhìn vào cái «phích» (fiche) rồi bắt mạch. Bác-sỹ coi chân và nắn lưng rất kỹ lưỡng.

— Sao bữa nay anh lại coi tôi buổi chiều?

— Ấy đi qua định vào chơi nói ba câu truyện. Thấy anh có vẻ mệt nên coi thử xem thế nào. Bệnh anh 10 phần khỏi 9 rồi. Không còn lo sợ gì nữa. Thôi chào anh tôi có chút việc.

Huỳnh không đáp, đôi mắt cứ lơ dờ nhìn đi đâu.

Nhưng thoáng một cái, Huỳnh bỗng đứng hẳn dậy, chầm chú theo dõi một cái bóng đi đi lại lại ở đằng xa.

Rõ ràng bóng một người đàn bà. Sao mà giống Ngọc thế?

Ngọc về rồi kia mà! Không, cái giáng điện ấy chính là giáng điện Ngọc. Nhưng Ngọc đứng đấy làm gì? đợi ai?

Huỳnh đương phân vân thì một người đàn ông tiến phía Ngọc. Hai người nói chuyện gì mà thân-mặt thế?

Người kia? — Chính là bác-sỹ T.

Cả hai đi chầm chậm, sát vào nhau ra phía cổng.

Huỳnh bước xuống giường, bước vội ra ngoài.

Một bàn tay nắm lấy Huỳnh :

— Đi đâu? Bác-sỹ dặn ông không được đi.

Huỳnh đẩy cô khán-hộ ra nhưng sức yếu quá, ngã gục luôn cả cô khán-hộ lên người.

Anh culi đứng đấy hoảng miệng cười chạy mất làm cô nữ

khán-hộ đổ bằng đôi má cụ Huỳnh :

— Kỳ chưa?

Huỳnh cheo chân, và cũng chưa được mạnh lắm, lão đảo đứng lên, miệng nói :

— Xin lỗi cô.

Nào để tôi đỡ kéo lại gần lần nữa!

Cô nữ khán-hộ sốc nách. Huỳnh giu lại giường và mắng một vẻ đầy yếu thương :

— Chưa khỏi đã định nhảy. Cái ông này nóng nảy quá,

Huỳnh không để ý đến câu nói, cố ghèn cổ nhìn qua cửa kính. Tối mịt không thấy gì cả

Sáng nay Ngọc vào thăm chồng sớm hơn mọi ngày. Tối qua Ngọc chỉ chợp mắt được chừng một giờ. Ngọc đợi bác-sỹ T. ở cửa dưỡng đường để có một ý định chắc chắn về chỗ đau ở lưng chồng. Bác-sĩ T. đã không làm vững lòng Ngọc. Bác-sĩ bảo còn phải đợi một hai ngày mới biết rõ.

Đến dưỡng đường, Ngọc cố làm bộ tươi tỉnh nhưng cũng không giấu nổi những nét bơ phờ của một đêm ít ngủ.

Bước vào buồng Huỳnh nằm, Ngọc vồn vã :

— Thế nào bữa nay mình có mạnh hơn không.

Huỳnh lãnh đạm :

— Sống chết có số, em cứ hỏi

VỚI
20 NĂM KINH NGHIỆM

bà đỡ
NGUYỄN-THỊ-VINH

sẽ làm cho các bà được
vừa lòng trong khi sinh nở

NHÀ-HỘ-SINH

20 Grand' Bouddha

(Trước vườn hoa Hàng-đậu)

Tel : 1390

luôn anh bức cả mình. Thôi em về đi.

Ngọc ngạc nhiên :

— Anh lại giận gì hân ?

— Cái thân thằng ốm nằm đây thì còn giận ai ?

Ngọc cười :

— Quả anh giận em rồi !

— Thôi đừng ngồi đấy mà cười trừ, bước đi.

Thấy chồng sáng giọng, Ngọc tủi thân nhưng lại an ủi : « Thôi anh ấy ốm đau bức bối nên đòi tính ! » Ngọc nói to :

— Anh càng đuổi, em càng ở. Bữa nay em ở suốt ngày trong này !

— Đồ mặt trời ! Còn giận vắc mặt nhìn chồng à !

Ngọc ngờ ngẩn, song cũng cố giọng :

— Anh nói rõ, em không hiểu gì cả.

— Bước đi đừng tăng lời ! Bước ngay không có cả cái bình nước này vào mặt bây giờ.

Ngọc cáu tiết :

—Ừ, thì giận gì cũng phải nói chứ ! Anh ức hiếp em quá !

Rồi Ngọc òa lên khóc.

Huỳnh quay mặt vào phía trong không nói nửa lời.

Khóc chán, Ngọc sẽ lại sát bên chồng :

— Huỳnh ơi ! Sao Huỳnh tàn nhẫn với em thế ? Em tội gì ?

— Bước !

Có tiếng gõ cửa. Cửa mở, cô nữ khán hộ tay bưng đồ ăn sáng bước vào, cúi đầu chào Ngọc.

— Bữa nay bà tới sớm thế ! À phải mách bà, bữa qua ông không ăn một chút cơm nào cả ! Ăn uống thất thường thế thì mạnh sao được.

Cô ta lại tiếp :

— Hôm nay có bà, nhờ bà bắt ông ấy ăn sáng giùm cho.

Ngọc trả lời giọng :

— Vậy xin cảm ơn cô.

Cô nữ khán hộ bước ra, Huỳnh gọi giật lại.

— Cô không lấy nhiệt độ cho tôi à !

— Có a Đề ông soi sáng xong đã.

— Thì lấy bây giờ cũng thế ! Mọi lần cô lấy sớm lắm kia mà.

— Nhưng bữa nay sợ ông đói nên phải mau đem đồ ăn lên trước.

— Cô cứ lấy kéo ăn rồi có sai đi chẳng.

Ngọc xen vào :

— Ăn đi đã !

Huỳnh gắt :

— Không bằng lòng ăn bây giờ !

Ngọc đứng phắt dậy, sầm sầm đi thẳng. Huỳnh eảm [thấy] một sự vui độc ác. Song Huỳnh hỏi ngay : « Ta nhỏ mọn quá, trong trường hợp này chỉ có hai cách xử sự : Một là Ngọc còn xứng đáng là vợ ta, hai là ta bỏ Ngọc... Phải chỉ có thể ! báo thù làm gì một người đàn bà !... »

Nhưng cái lòng quân tử ấy chỉ được một thoáng. Nó có như cái tay của một kẻ khóa bèo trên ao. Vụt trông thấy nước trong, vụt chốc bèo kéo đến giẫy đặc hơn

Ở hội chợ năm nay

Năm nay ai đi hội chợ cũng phải đặc biệt chú ý đến những kính của người Việt-Nam ta chế vì nó sáng không kém kính Âu-mỹ. Nó sáng tại người lau nó bằng

Blanc d'Allemagne

có bán tại An-hà 13 rue du cuivre Hanoi

trước, lòng ghen, tức đã trở lại chiếm lòng chàng.

Chàng muốn vợ phải ngồi trước mặt chàng để chàng si vờ, nhọc nhã, để cho chàng chút hề cả cơn hờn giận lên đầu.

— Cô làm ơn gọi giùm nhà tôi lại đề tôi hỏi cái này.

Cô nữ khán-hộ mỉm cười, liu riu bước ra, nghĩ thầm :

« Anh này định tạ tội đây. Bọn nhà văn anh nào cũng sợ vợ ».

Cô đi một lát rồi cô trở về, nét mặt không được tự nhiên lắm.

Tôi không thấy bà đâu cả... có lẽ bà về...

Huỳnh lặng im không nói gì sau hồi gắng :

Cô nói dối ! Một người đàn bà nói dối người ta biết ngay !

Nhà tôi dặn cô nói thế chứ gì ?

— Bà có dặn tôi thì tôi chết.

— Đành rằng không dặn. Nhưng có có thấy nha tôi đâu không ?

— Không, một ngàn lần không.

Cô nữ khán-hộ diêm câu trả lời bằng một nụ cười ranh mãnh.

— Cô thề đi nào !

— Ông này trẻ con quá ! Hơi một chút bắt người ta thề.... Thôi chào ông, tôi còn phải qua các buồng khác.

Huỳnh dăm ngờ vực. Chàng ghen. Lấy hết sức chàng đứng lên khoác một áo ngoài rồi lặng lẽ đi về phía phòng bạn: bác-sĩ T.

Mấy lần chàng suyt ngã, nhưng sau vịn tường chàng lần tới được.

Một cảnh lam mắt chàng hoa lên : Rõ ràng Ngọc đang ngồi trên một chiếc ghế trước bàn giấy bác-sĩ T. Đầu Ngọc gục xuống bàn còn bác-sĩ T. thì đứng phía sau, hai tay đang nhẹ nâng đầu Ngọc lên. Cửa đóng nên chàng không nghe thấy gì. Miệng bác-sĩ T. đang lắp bắp.

Còn nữa

Bà khoe con bà tốt

Dến tháng một bà xem con bà. Da thì xám ngắt nếu không nứt nẻ, mũi đỏ ửng, mắt ướt rượt, tay bầm tím, thực chẳng còn cái gì là cái duyên mỹ miều cả! Giá rét là một kẻ thù của sắc đẹp, lời nói không ngoa chút nào! Rét quá còn làm cho người cong lại, cong cả da thịt, cong cả tâm trí giảm cả nghị lực làm việc của người ta nữa. Làm thế nào để dù rét mướt đến đâu chúng ta cũng giữ được vẻ tươi tắn nhanh nhẹn?

Vẫn biết các bạn có áo ấm, nào áo bông, nào măng tó, nào áo len? Song, bạn có biết cách mặc cho ấm không đã? Vì đó mới là điều kiện cần hơn là sự có áo ấm để mặc? Các bạn nên nhớ rằng bạn nhiều lớp áo trong bằng len dạ mỏng, nhẹ ấm hơn là trong

chỉ mặc phong ra con người). Chiếc khăn choàng chọn màu cho khéo léo, phan, ngoài mặc đóng khung khuôn mặt, che được nhiều nét thô cứng. Song một chiếc măng cái lợi hẳn nhiên trong mùa rét là tránh cho gió rét khỏi lùa vào lỗ tai lỏng óc rức đầu, tai giữ cho kín: người nóng ấm thêm. cũ mặc áo đơn áo. Mùa rét còn cần giữ cho chân đừng lạnh. Đàn bà mình hay kẹp chiếc nọ lồng lạnh chân lắm cho nên phương ngôn tây có câu lạnh buốt chiếc kia khiến như chân đàn bà. Vậy trước khi đi bị tất nên ngâm chân vào ta ấm áp hơn là nước nóng già lau khô, rắc phấn talc, đi bị tất len ở trong rồi cái một mặc một hãy đi bị tất tơ lụa ra ngoài. áo dài, ngoài mặc. Kỳ sau sẽ nói đến sự săn sóc da và vệ sinh cho da dễ trong mùa rét.

trong cùng bao giờ cũng nên mặc một chiếc gilet bằng flanelle, một chiếc pullover len, rồi hãy mặc áo dài, áo măng tó.

Lại còn phải biết cách ủ giữ khi nóng trong người nữa. Tắm nước nóng xong rồi mới mặc quần áo sẽ thấy người ấm áp lắm, và ấm rất lâu. Ở trong phòng ấm cúng, muốn đi ra ngoài phố, nên mặc quần áo mười lăm hai mươi phút trước để ướp lấy khi nóng trong phòng rồi hãy đi.

Đi ngoài phố, không nên co ro. Muốn thế, cốt nhất là áo quần ấm mà nhẹ nhàng chứ đừng nặng trĩu vai. Đi bước giải và nhanh, vừa đi vừa thở cho điều hòa, tay buông xuống dong đưa mạnh dạn, tức khắc thấy máu trong người lưu thông nóng hổi.

Nên quần khăn quàng lên đầu đừng sợ quần khăn cho là quê mùa bà cụ. Tục ngữ có câu: Dù rằng mặt xấu như ma, chít khăn mỏ quạ cũng

TRẢ LỜI ĐẸP

(Tiếp trang 4)

3) Hay gội đầu bằng lá sả rẽ trầm và bôi vào da thứ dầu dừa có pha eau de cologne.

CÔ V.T.B.L.H.Đ. — Hãy lấy nghệ cắt ra soa vào những nốt thâm ở mặt.

Còn muốn cho lòng mặt mờ đi rồi dùng dần thì dùng eau oxygénée pha với nước mà rửa, Tối trước khi đi ngủ lau mặt bằng lait de concombre, để 20 phút lại rửa mặt bằng nước lạnh da sẽ mịn.

BÀ TẠ BÌNH KHIÊM GIA-RAI. — 1) Cũng có một bà Khiêm ở Gia-rai hỏi về đẹp nên chúng tôi tưởng bà. 2) Nước hoa thứ dùng được ở ngoài này lắm, ít nhất cũng 8p00 Nếu bà bằng lòng chờ biết, chúng tôi sẽ mua dùm.

CÔ PHƯƠNG MAI HAIPHONG. — Thứ thuốc ấy soa lên mặt chừng nửa giờ rồi rửa đi. Hoặc muốn chắc chắn hơn tại mua lait de concombre mà dùng da sẽ mịn và chừng cá cũng mất dần.

BÀ TRƯỞNG BẮC NINH. — Không phải vì đánh phấn mà có chầng cá. Nên dùng lait de concombre. Gửi về 6p00 chúng tôi mua dùm.

NHỮNG BÍ QUYẾT CỦA SỰ vui sông và hy vọng

Mà tôi đã « KHAM PHA » ra được

KHÔNG bao giờ tôi nói: « Không hy-vọng »! Sao mà buồn tẻ thế cái lời ai oán đó—Tôi rất sợ những vẻ mặt còn trẻ mà đã nhiễm vẻ dăm chiêu chán-nản và những tấm lòng đáng lẽ thì rất tươi sáng mà đã sớm nuôi những ý tưởng bi-quan. Người ta—lẽ ra thì rất là đáng mến nhưng không ngờ đã làm thành « cái tội » đáng ghét bởi những « trái mùa » và « chín nẫu » đó.

— Tôi không nuôi trong óc một ý tưởng oán giận ai cả—Tôi biết rằng sự đó thật là hoàn toàn đại-dội—Tôi sẽ làm tôi thành hèn kém nếu trong óc lúc nào cũng bấn khoăn giận người này oán người nọ. Đời ngắn lắm. Sống dễ vui và yêu mến — Tôi quyết tận hưởng những điều dễ vui sống. Tôi biết ơn những cái hay tôi được hưởng. Tôi nhìn mọi người bằng con mắt độ-lượng.

— Đây là việc riêng của người ta!

Tôi cứ phải nghĩ luôn như vậy để đừng có bao giờ... cao giọng mà chê bai người khác hoặc bình phẩm một cách có lẽ rất ugoa ngoắt. Tôi rất sợ sự châm biếm—Tôi khinh tính nói xấu hoặc mạt mề—Tôi muốn sống một đời hoàn toàn trung lập—không mĩa mai ai—dù chỉ có một lần nhỏ mọn!

— Ngày mai có thể đến được lắm chứ! Nhưng mà:

— Cần chi biết ngày mai hay bữa trước, còn hôm nay thì yêu cầu là nên. X. D.

Thật là chỉ nên tính đến cái hiện tại—Tất cả sự vui sống là ở đây—Ngày hôm nay đời vui ghê, thì hãy hưởng hết đi Ngày mai biết đâu lại không mang lại cho ta những niềm vui hơn nữa,

— Có nghĩ đến « bữa trước » chỉ nên nghĩ đến những điều tốt đẹp, những cử chỉ hay và những cảm tình đậm thắm.

— Khỏe và vui,

Muốn sống được một cuộc đời đầy đủ, cần phải có hai điều kiện đó — Các chị chú-trọng đến sắc đẹp, đến phục sức bên ngoài—Các chị thật là những người vô tâm—Nếu không thì quả là nông-nổi — Sắc đẹp rồi sẽ phai ngay như chút phấn hồng nơi má, và lại có sắc đẹp nào mà bất diệt mãi được. Sức khỏe còn có thể bền nếu ta muốn cho nó bền—Lòng vui hồn nhiên bao giờ cũng ở lại với ta tới khi mãn chiêu sẽ bóng—Ở tuổi thanh xuân sự khỏe vui làm ta tươi trẻ—Ở tuổi già dặn nó khiến ta thành những người đàn bà đầy duyên sắc những người đàn bà mà không ai ác-cảm cả.

Mlle Ng. Khánh-Ngọc
(Nam-dinh)

NÊN ĐỌC
Báo Đàn Bà

Các bạn hỏi cho được

MOT LINH HON

cuốn tiểu-thuyết
thứ nhất của bà

THỤY-AN

cuốn sách đầu tiên
của nhà xuất bản

ĐÀN - BÀ

Nhà in LE-CUONG
75 Rue des Paniers Hanoi
tổng phát-hành

Giá
1\$00

May mặc cho đứa con đầu lòng

Lần đầu sinh nở, các bạn rất bỡ ngỡ, bỡ ngỡ cả từ việc may mặc cho đứa con đầu lòng. Chúng tôi thường nhận được thư của các bạn mới có mang lần đầu, yêu cầu chúng tôi chỉ cho cách may mặc đứa bé sơ sinh như thế nào?

Chiều ý các bạn chúng tôi đã dựa theo những sách sản dục chỉ nam của các vị bác-sĩ ta, và các sách dạy nuôi trẻ của Pháp để cống hiến các bạn những cách may mặc cho trẻ sơ sinh. Chúng tôi lại tùy theo cả sự đắt đỏ hiện thời để chỉ cho các bạn những cách may cắt thể nào cho khỏi tốn vải. Song trước hết chúng tôi hãy nói đến:

Cái giường của trẻ — Một cái nôi mây chung quang toàn tốt những raban hồng, đẹp lắm song thực không tiện chút nào cả. Cái nôi đu đưa được, chỉ có thể dùng cho trẻ đến tháng thứ tư, đứa trẻ đã biết lẫy rồi, nhiều khi trẻ lẫy, làm lật cả cái nôi, trẻ không ngã cũng bị hoảng sợ. Vậy nếu các bạn mua nôi các bạn nên mua thứ nôi đứng không đu được. Tiện hơn cả là các bạn nên sắm cho trẻ một cái giường rộng có thể nằm được đến lúc lên năm. Đặt giường trẻ cạnh giường của người mẹ thì giường nên mua cao, thấp bằng với giường của người mẹ cho dễ thăm nom. Giường nên có thành quanh cả bốn góc, xong một góc thành có thể bắc lên, hạ xuống bằng những bản lề và móc sắt để tiện lúc bế ẵm trẻ ra ngoài hoặc thay chăn chiếu.

Giát giường nên làm bằng mây: mùa rét trải một tấm nệm cỏ, mùa nực có thể trải một tấm chiếu không, trẻ nằm thoáng mát lỗ có dải dầm, nước tiểu cũng lọt đi, không đọng, làm ướt trẻ.

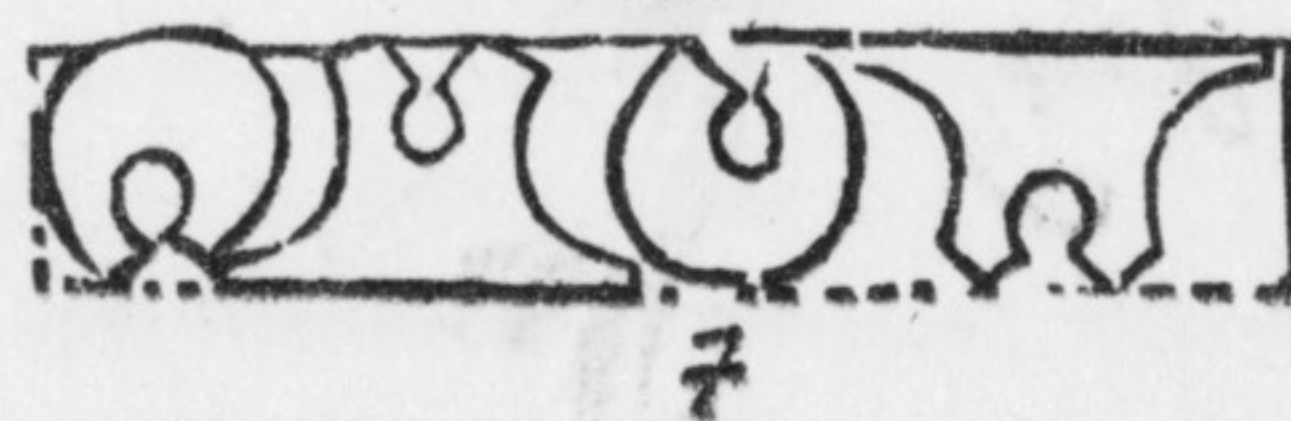
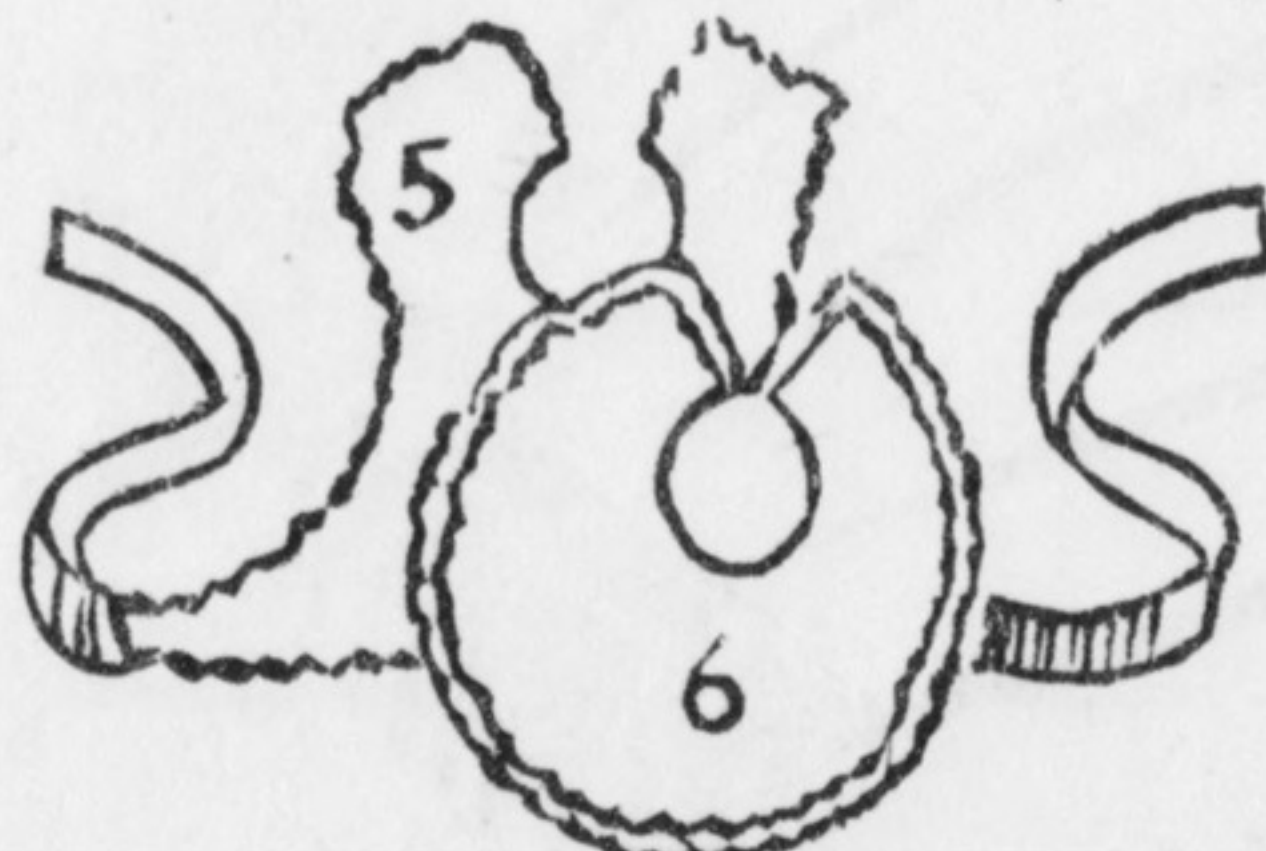
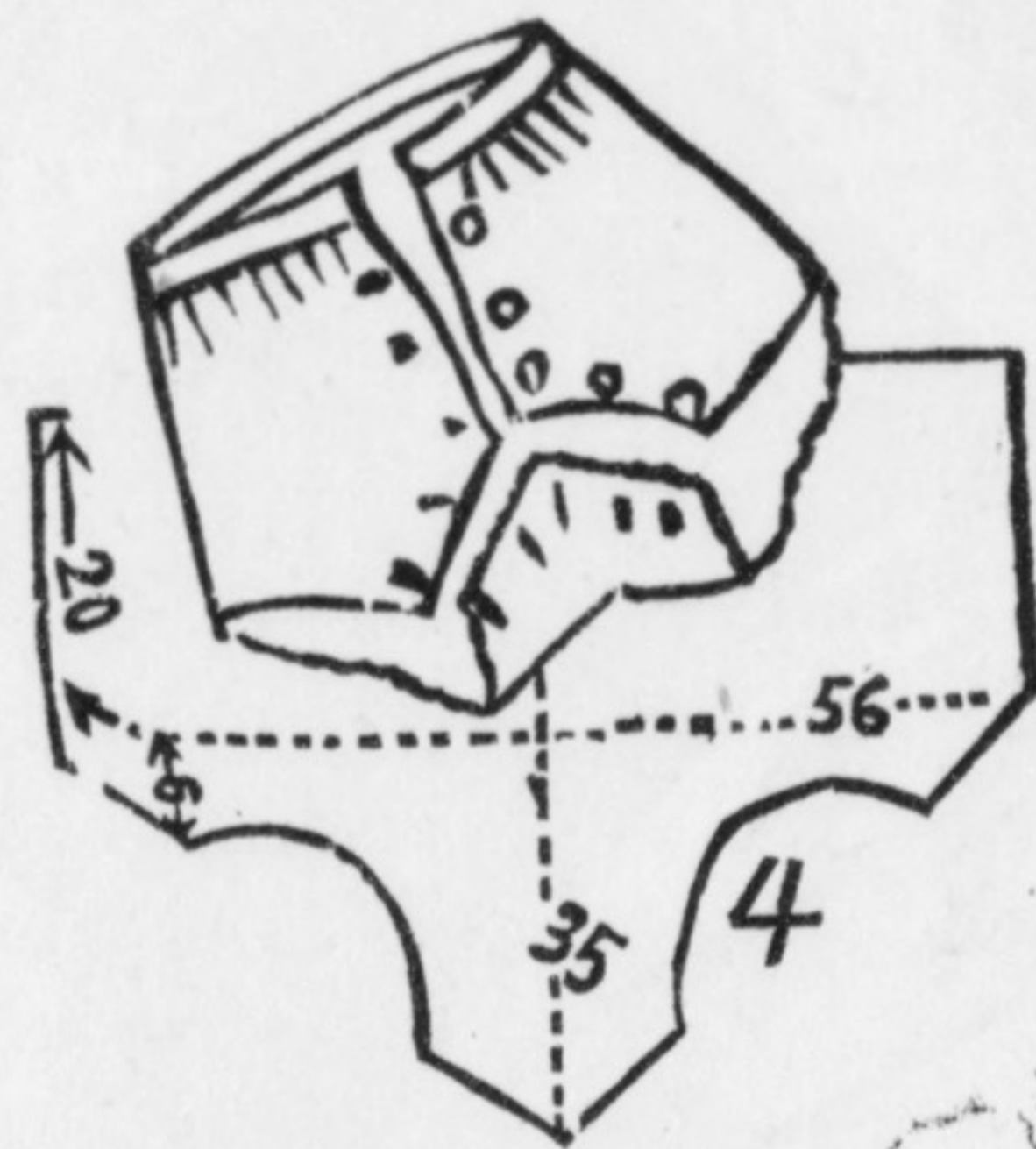
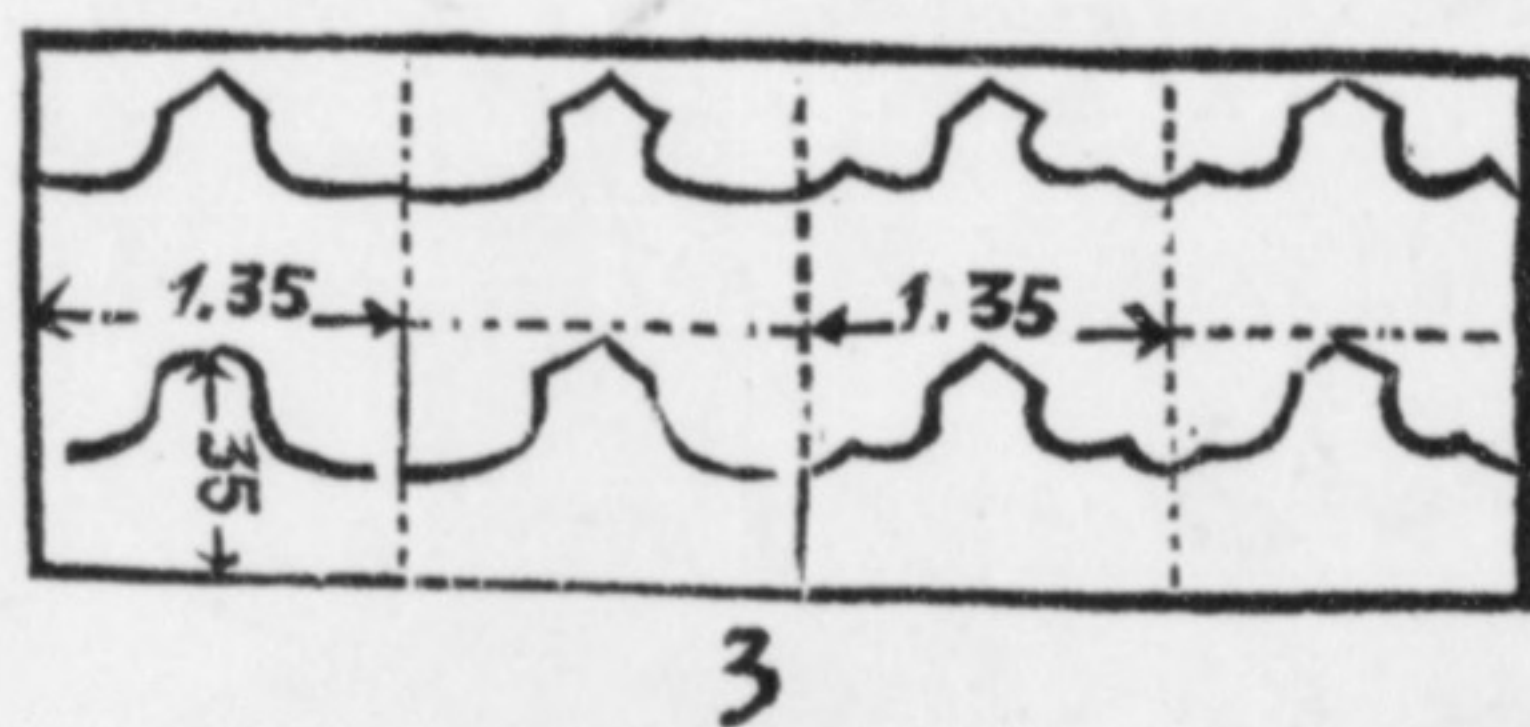
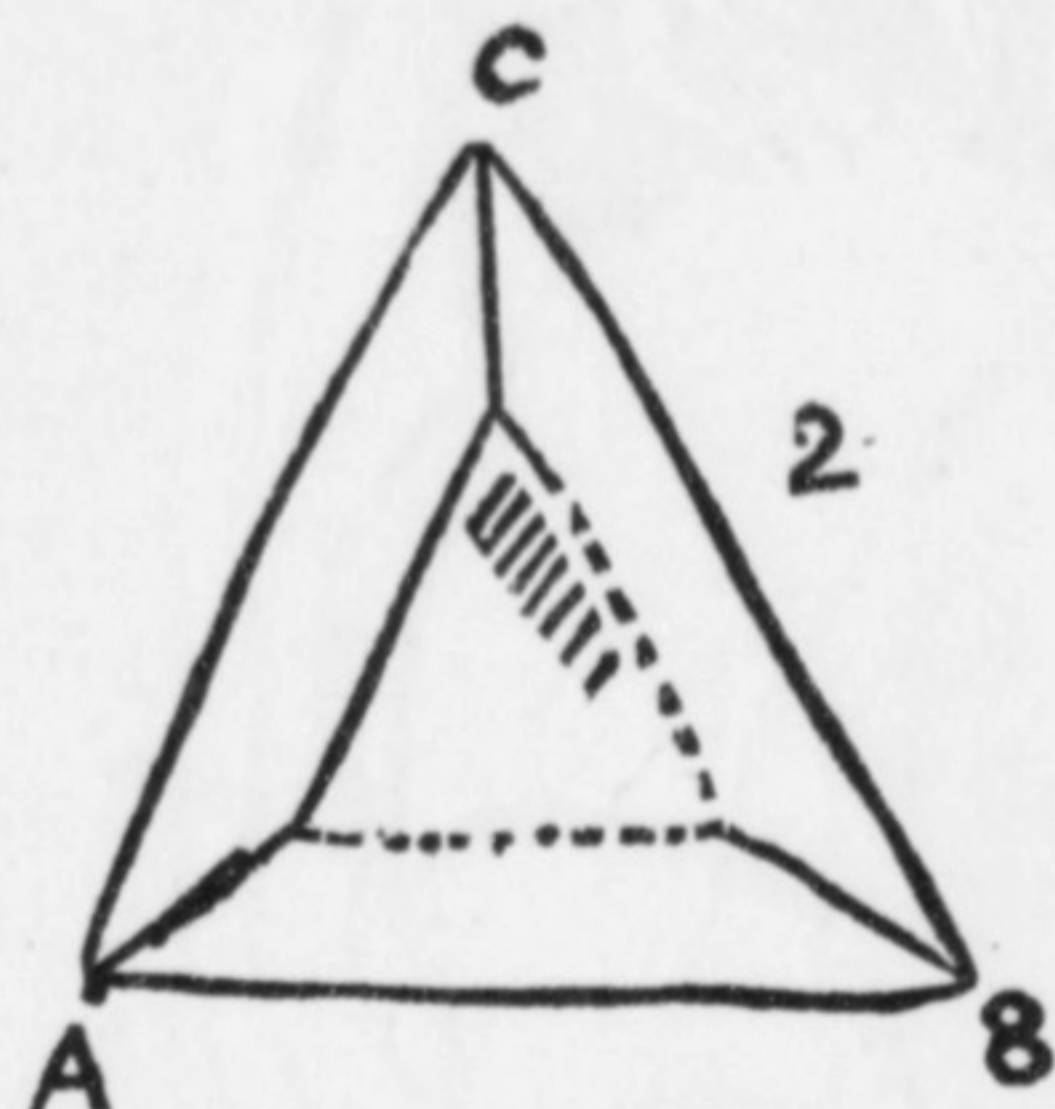
Áo, các cụ ta xưa dùng áo cũ may áo lót thật cho trẻ sơ sinh để lấy khước. Chẳng biết có khước hay không song vải áo cũ mềm, trẻ mặc được cái lợi không sây sát da thịt còn non nớt. Nếu may mới, nên dùng thứ vải rất mỏng rất mềm. Phải may ít nhất là 6 chiếc. May rộng rãi, lúc 5, 6 tháng mặc cũng còn vừa. May theo hình 1, vạt trước kín mặc ra đằng trước ngực, hai vạt sau cắt rộng, có thể khếp kín lên nhau. Nếu áo dài quá dít, muốn khỏi bẩn, lúc mặc nên gấp lên. Kích thước áo: nách: 11 ph 5, vai rộng: 9 ph 5, tay áo dài 5 ph. thân áo dài 25 ph. Mùa rét, may thêm 6 chiếc áo ngoài bằng vải bông trắng hay bông hoa cài khung ra đằng trước. Cổ áo viền nhỏ, không nên đính đăng-tên sợ xước cổ.

Áo len — Đan hai chiếc, thay đổi. Tay áo len đan cho rộng. Những áo len bán ở hàng thường dài tay mà lại hẹp, khó mặc lắm.

Tã — Bình thường phải 24 cái tã. Túng tiệm, chăm si cho trẻ khỏi bậy bạ ra tã, cũng phải có 12 chiếc tã. Mua thứ vải dày nhưng mềm tay khổ 0m80. Tã quy vuông 0,70 x 0,70; 12 chiếc tã hết $0,70 \times 12 = 8^{\text{th}}4$. Còn thừa một dọc dài 8th40 rộng 10 phân sẽ dùng để làm rế

những miếng lót hình tam giác sau này:

Lót hình tam giác — (hình 2) Mua thứ vải bông vằn làm khăn mặt, hay nhà có khăn mặt cũ cắt hình tam giác. một bề A-B rộng 0m25 hai bề cạnh A-C và B-C cao 0m30. Lấy dọc vải may tã còn thừa viền chung quanh, thành 10 chiếc lót. Những chiếc lót này dùng để thấm nước tiểu của trẻ giữ chất bẩn yên dưới dít

không lan thắm ra chỗ khác.

Cách buộc lót: Đặt lót dưới đít trẻ kéo hai cái góc lót hình tam giác A-B vòng quanh lên bụng trẻ, một tay giữ hai góc ấy, một tay cầm góc thứ ba C luồn giữa hai chân trẻ lên gài ghim ấn chặt với hai góc A-B. Trẻ hình như mặc quần đùi. Đoạn quần tã ra ngoài.

Cách quần lót này mùa rét hãy nên dùng và chăm xem trẻ có bậy bạ không để thay luôn cho trẻ khỏi hăm. Thứ vải bông lót nếu mua mới phải giặt đi giặt lại nhiều lần cho thực mềm.

Quần đùi: Cần thận nữa, may lấy bốn chiếc quần đùi có lót vải cao-su không thấm nước để trẻ mặc ra ngoài lót đít tam giác, những khi cho trẻ đi chơi. Mua 1m25 vải khổ 0m70 cắt theo hình 3 và theo kính thước kiểu mẫu hình G. Các bạn có 4 chiếc quần tí hơn.

Nếu mua vải rộng khổ 0m95 hay 1m thì cái dọc 1m25 hay 0m30 còn thừa dùng làm yếm dài.

Yếm dài: Có hai kiểu 5 và 6. Kiểu 5 dùng lúc trong nhà rất tiện và ấm có quai buộc, trẻ không lòi ra nghịch vào được, Kiểu 6 mặc đi chơi đẹp hơn. May lối vẽ trong hình 7 các bạn sẽ lợi được nhiều vải. Ví dụ trong miếng vải thừa ở quần đùi 0m25 1m25 các bạn có thể làm được 5 chiếc yếm dài kiểu 5 và 6.

Sáu đôi tất len đi mưa và hai chiếc mũ len. Mùa nực thay bằng một chiếc khăn mouchoir vải 0m40×0m40 bọc lên đầu trẻ như ta chít khăn quàng ra sau gáy vậy.

Nên mua thêm 4 chiếc khăn bông to, để quần ngoài tã vào mùa rét. và để ủ khi tắm xong. Mùa rét quần khăn bông không đủ, nên mua ngay một tấm chăn dạ rộng cắt làm tư, 4 miếng vải thực mềm rộng bản 0m20 giải 1m20 để quần rốn.

Đại - đê, những sống áo cần thiết cho mỗi đứa trẻ sơ-sinh.

DUYÊN-HÀ

THƯA BÀ ÔNG BÁC SĨ KHUYÊN

Trả lời bà Đàm (Thanh-Hóa)

Bệnh thối tai

Có hai thứ vì không được coi cháu nên không về thứ nào, vậy tôi nói luôn cả hai thứ.

1.) *Bệnh thối tai ở buồng ngoài (otite externe).*

Bệnh này rất nhẹ. Trẻ lúc nằm bị trớ, sữa có khi chảy vào tai, hoặc lúc tắm cho trẻ không cần thận đề nước bắn bắn lên tai thì một vài hôm sau ta thấy tai ửng đỏ, hơi sưng và ở trong tai có một thứ nước thối thối chảy ra.

Cách chữa. — Pha eau oxygénée vào nước, (một phần thuốc hai phần nước) thật rửa và rắc thuốc bột peroxyde de zinc vào chỗ sưng ở trong tai. Chỉ vài ngày khỏi.

2.) *Bệnh thối tai ở buồng giữa (otite moyenne).*

Bệnh này nặng, sinh ra bởi a) hoặc lúc sinh trẻ, nước ối có trùng lọt vào tai b) hoặc do các vi trùng ở trong mồm, trong cuống họng theo nhĩ khí quản (trompe d'Eustache) mà ăn vào buồng giữa trong tai.

Nếu màng trống (tympan) ở trong tai thủng thì thoát tiên có ít nước vàng chảy ra, sau chảy mủ lẫn máu. Nếu màng trống

còn nguyên thì mủ bị lưu trữ, trẻ nóng sốt liên miên, kém ăn ngủ, người gầy.

Cách chữa. — Lập tức phải đưa trẻ đi bác-sỹ để người ta hút mủ ra và rửa tai cho trẻ. Để lâu thành nguy hiểm vì nọc độc nhiễm vào máu.

Bà Nghĩa (Hanoi) — Không phải bà uống hai thứ thuốc ấy mà mắt dễ đau. Có người tự nhiên đương đẻ, bỗng 3, 4 năm tịt hẳn rồi lại đẻ như thường. Muốn cẩn thận, hai ông bà đi coi bác-sỹ một lần cho biết chắc chắn.

Ông Trịnh-Ngọc-Kỳ (Baixan) — Hãy coi bài «đái dầm» của bác-sỹ Mỹ đăng trong Đàn-bà số 131. Nếu không tiện cho em nhỏ đi khám bác-sỹ thì mua tim lợn (heo) hấp với thân-sa (một vị thuốc bắc) cho em ăn cũng khỏi.

Cô Phùng-thị-Phiên (Hà-lĩnh) — Bệnh đó không hề gì. Có khi lấy chồng rồi sẽ khỏi. Bằng không lúc cưới song đi bác-sĩ cũng không muộn. Nếu cô có dịp ra Hanoi, đi coi bác-sĩ

Bác-sỹ X

L'édition de luxe des

Paroles du Maréchal

(Tome I et II réunis)

Paraître fin Octobre

Édition du Gouvernement Général de l'Indochine. Prix 5,00

Les souscriptions sont reçues jusqu'au 20 Octobre ;
à Hanoi à la Mairie et au Bureau de la Presse de la
Résidence Supérieure

à Haiphong à la Mairie, dans les Provinces et territoires
militaires aux bureaux de la Résidence

Aubergines sautées avec champignons

Một hộp nấm nhỏ, bốn quả cà tím, bốn thìa sốt cà chua, 1 thìa bơ.

Cà gọt vỏ, cắt ra từng miếng khoanh tròn và mỏng như đồng bạc, khi cắt phải ngâm ngay vào trong nước muối cho khỏi xám. Nấm cũng cắt miếng mỏng mỏng. Một củ hành thái mỏng. Cho hai thìa mỡ vào chảo bỏ hành vào xào cho vừa chín rồi cho ngay cà vào xào một lát, chờ cho cà mềm bỏ luôn nấm và sốt cà chua vào, nêm chút muối. Khi cà vừa ăn, cho bơ vào, xúc ngay ra đĩa. Trên rắc chút rau mùi tây (persil) thái nhỏ.

Poulet rôti

Lựa gà mái tơ, bóp chết, nhổ lông và mổ moi lấy hết ruột bỏ đi. Lấy một thìa to muối trộn chung với một thìa cà phê hạt tiêu tán nhỏ, sát tất cả vào trong ngoài con gà cho đều, trong bụng gà để mấy cái lá thơm.

Lấy tay bẻ quặt cổ gà xuống cánh, chặt dứt chân gà và cưa một chút ở chỗ tới gà, cho chân gà xuôi xuống, lấy giấy buộc con gà lại, để khi quay nó vẫn giữ được nguyên hình.

Nếu quay chảo hay nồi gang, nên nung nồi trên bếp cho nồi thật nóng — cho vào nồi bốn thìa mỡ, để mỡ thật sôi, bỏ gà vào rán đều. Phải rán cho một mặt gà vàng, sẽ trở qua mặt khác. (Lúc rán gà phải lấy o lửa) gà vàng đều rồi, rùi hết lửa đi, chỉ để một chút than ở dưới thôi. Nếu là gà lớn quá, cho vào gà dấm thìa nước, đây vùng cho kín, thỉnh thoảng mở vùng ra, trở lại con gà và múc nước dưới nồi tưới lên trên mình nó. Nếu càng cần cho gà mềm càng nên nung tưới nước. Khi gà chín rồi, sẽ cho vào cạnh con gà một củ hành thái chỉ xào lại cho vàng. Lúc ăn chặt gà ra từng miếng — Chung quanh đĩa thịt để khoai, rạn Salade

đề riêng ở liền ngoài và sauce quay gà cũng lấy riêng ra bình đựng sốt và đưa từng người một.

Bánh petit beurre surprise

Ba mươi sáu cái bánh petit beurre — hai trăm gam bơ tươi — ba trăm gam đường, một cốc nước, hai thìa rượu Rhum hay rượu Cognac, (nếu không có hai thứ kia có thể dùng rượu tàu Sử-quốc-Công thay vào). Mười quả nho tươi hai quả chanh nấu mứt — Ba thìa mứt đủ hay mứt ôi nấu nhuyễn —

CÁCH LÀM — Lấy một nửa đường nấu tan trong nước để nguội, rồi đổ hai thìa rượu mạnh vào trong nước đường ấy. Đổ nước đường chừng ba thìa một vào trong một cái đĩa nông lòng. Lấy bánh nhúng hai mặt vào trong nước đường. sắp bánh ra đĩa. Cứ mỗi hàng là

ba cái bánh, phải sắp hai hàng liền ghĩa là sáu cái bánh một lượt., Song lượt bánh, lại trét lên bánh một lượt mứt — Rồi lại một lượt bánh — lượt thứ ba là lượt bơ tươi (Bơ phải đánh lẫn với đường cho nhuyễn, phải lựa thứ đường rất mịn, phơi khô và rây kỹ sẽ cho vào trộn chung với bơ — cứ một lượt bánh, một lượt bơ, hay là mứt, cho tới lên đến sáu lượt, hoặc muốn làm tám lượt cũng được. Lượt cuối cùng trét bơ lên trên mặt bánh.

Lấy mười quả nho xanh hay đỏ cũng được, cắt ra làm đôi, bỏ hạt, bày úp mặt lên trên bánh, dùng mứt chanh thái nhỏ làm cành cây. Bày nho cho khéo tựa như chùm cerise hay chùm bồ quân v.v..

CÔ HUƠNG MÃO PHUC-YÊN. — Nấu măng và ngô với cua bể, nấu phải cho sánh đừng cho mặn vào

Cô Hoàng-Oanh (Cửa Rào) đã nhận được 2\$50 timbre vậy xin cảm ơn cô. Ông Lê-Văn-Lợi Sec-trang ông Sanh vừa gửi liste abonnement cho nhà báo hôm 25-10-41, đã vào sổ reca n° 02921 của ông rồi mà đã cho gửi hai, số báo 125 và 126. Báo vẫn gửi đến ông liên tiếp chứ không hề ngừng số nào, bị thất lạc như thế chắc do nơi sở Bưu-diện, mục thư tín chỉ đăng tên những độc-giã trả tiền bằng mandat thôi cô Lý-Thị-Ten (cần-thơ) số 121 cắt đi hai trang chứ không phải rách — cô Chanh (Thái-nguyên, hạn báo cũ hết từ 28-10-41 rồi cô Ng-thị - Ninh (Fort Bayard) hạn báo của cô đến 2-4-42 mới hết. Ông Dương thiện Tri (Nam Định) theo thư ông, đã cho đình sự gửi báo. Ông Ngô đình Phách (Phú-tho) hạn báo của ông đến 30-4-42 mới hết. Bà Văn Đăng (Ba Dồn) trong thư bà báo

gửi 0p.80 timbres nhưng chỉ thấy có 0p.30 thôi.

CÔ MARIÊ HIẾU (Saigon) hạn báo của cô đến 18 11 41 mới hết.

BÀ HẢI CHIEU (Phú thọ) báo kỳ, 14 11 41 nghỉ đã nói trong số báo 129

BÀ ĐỖ VĂN (Xuân thường) giá bao một năm 5p00 sáu tháng 2p50.

BÀ HÀ HỮU ĐIỀN (Phong thanh) hạn báo của bà đã kể từ 13 6 41 chưa trả tiền lần nào.

BÀ PHƯỚC LAN (Sầm sơn) đã nhận được thư của bà nhưng không thấy tem nên chưa gửi báo. CÔ TÔN NỮ ANH THOAN (Tou-rane) Hạn báo của cô đến 25 4 42 mới hết.

CÔ JULIETTE MY (Trà vinh) Đã gửi số đặc biệt rồi, hạn báo của cô hết từ 21 11 41.

BÀ DƯƠNG QUÝ BIÊN số báo hôm 14 11 41 nghỉ đã nói ở trang 2 số báo 129 ra ngày 7 11 41 rồi.

ÔNG ĐẶNG NGỌC ĐƯỜNG (Nam định) xin cảm ơn ông, chúng tôi đã có hiệu sách Hội Ký làm đại lý rồi.

BÀ VÕ VẢ DẬM (Saigon) số đặc biệt có gửi đến bà, xong chắc bị thất lạc đã cho gửi bù.

BÀ TAULEY (Fai Foo). — Bà vẫn là sujet français, ông có quyền xin vào pháp tịch. Còn bà cũng thế. (Xem tiếp trang 14)

(Tiếp theo trang 4)

mà hỏi tại sao má ông lại sầu
hoắm thế này?

— Tại ông gầy hết răng rồi.

— Tại sao răng lại gầy hở ông?

— Tại ông già, nó đen xấu đi,
ông tức mình nhờ phăng, ném
quách xuống ruộng chờ xem nó
có mọc ra răng trắng đẹp không?

Thằng Ân cười ngật nghẻo.
Đôi má của ông nó khác đôi
má của mẹ nó quá đi thôi!

Người ta đã giot sẵn cho mẹ
con bà Tề Vi cái gian buồng
sang trọng nhất trong nhà.
Trong đó có một chiếc tủ đầy ắp
áo quần và chiếc giường cưới,
dời nọ truyền dời kia, những
cặp vợ chồng mới trong gia tộc
cải nằm chung trên giường đó
có một lần.

Cái giường ông Tề-Vi nằm lúc
bé cất từ lâu trong kho, nay đem
ra cho thằng Ân nằm. Bà Tề-Vi
vốn người ngăn nắp, đi củ soát
khắp phòng, xem lại các đồ-đặc.
Sàn nhà, dưới bước chân bà đi,
kêu kéo kẹt. Bà Tề Vi chỉ bức
mình không thấy chiếc mắc áo
nào để treo áo.

Trần nhà và tường quét vôi
trắng xóa. Bà Tề Vi cũng chẳng
để ý đến những bức tranh mản
treo lờ lợc trên tường. Tuy
vậy, bà cũng nhận thấy trên
đầu giường có tấm ảnh một
cậu con trai bận lễ-phục, áo
thăm quần trắng, tay cầm cây
nến đi diễu qua nhà thờ. Bà đọc
giòng chữ viết tay ghi dưới tấm
ảnh: Ông cụ đạo nhà thờ xứ
Brolles nhận rằng cậu bé Pi-
e-Tề-Vi đã chịu lễ thông công
lần đầu trong nhà thờ xứ Brolles
ngày ấy tháng ấy.

Người quả phụ đọc xong
thở dài. Cái thứ tiếng thở dài
này của một người đàn bà quả
cảm, biết đều, hợp với những
giọt lệ, là những châu báu quý
nhất trần gian. Lẽ ra những
người được yêu đương như

đ u' a

c o n

c ô i

thế không phải chết mới phải.

Khi thay quần áo ngủ cho
thằng Ân, bà nhắc:

— Con cầu nguyện Thiên-
Chúa đi.

Ân thở thê:

— Con yêu mẹ!

Và xong câu cầu nguyện tha
thiết ấy, cu cậu ngã đầu xuống
gối, hai tay nắm lại, ngủ tít.

Sáng ra, thấy sân đầy gà vịt,
thằng Ân ngạc nhiên mà hoan
hỷ. Nó nhìn những con gà, con
bò cái, con ngựa già chột một
mắt và con lợn ỉn ỉn. Nó thích
nhất là con lợn. Ngày ấy sang
ngày khác nó vẫn ham thích
vui chơi với các giống súc vật.
Đến bữa ăn, đồ dành mãi
nó mới chịu về. Tóc thì
vương mạng nhện, giầy thì đầy
phân trâu bò, tay đen thui, đầu
gối chầy sứt, nhưng đôi má thì
đỏ hồng, sồn sồn vui vẻ.

— Ông quý ôi! ông đừng sán
lại tôi ông ạ.

Mẹ nó mắng yêu thế rồi ôm lấy
con mà hôn không biết chán.

Ngồi vào bàn ăn, nó cầm cả
cái tỏi gà mà gặm nhồm nhoàm,
nó mãi ăn quên cả uống và trò
truyện bí bô:

— Mẹ ơi! Cái con gà xanh là
con gì hở mẹ.

Bà Tề Vi đáp liêu: Có lẽ là
con vịt.

Vì thế thằng Ân cứ gọi những
con vịt trời lông xanh biếc

của ông nó là con vịt làm
cho câu chuyện của nó nói chả
ai hiểu,

Song cũng chả mấy khi nó chịu
ai bảo thế nào thì tin thế đâu.
Nó bảo mẹ nó:

— Mẹ ôi! Mẹ có biết ông bảo gì
bé không? Ông bảo rằng con gà
nó làm ra trứng đấy. Bé biết là
không phải. Bé biết cái bác bán
rau đậu ở phố Nôi-y ngoài tỉnh
làm ra trứng rồi người ta mới
đem trứng ấy cho con gà nó ỉn.
Mẹ nhỉ, con gà nó không có tay
thì nó làm thế nào được trứng
ơ chứ?

Và thằng Ân cứ tiếp nối, mà
khám phá sự vật. Đi với mẹ
vào rừng, nó cảm thấy hết mọi
sự rung động của gã phiên lưu
Lỗ-binh-Sơn. Một hôm khi mẹ
nó ngồi đan ở bên đường, thì nó
nhảy một con chuột đồng.Ồ
thích quá, mặc dầu con chuột
đồng ấy đã chết, mau còn đầy
ở mõm. Mẹ nó kêu:

— Ân ôi! con có vứt cái của
gớm chết ấy đi không? Kia nhìn
trên cây kia có con gì kia kia!

Nó ngừng lên và thấy một con
sóc nhầy truyền cành. Mẹ nó
nói phải đấy: một con sóc sống
hẳn hoi bao giờ chả thích hơn
là một con chuột đồng chết!

Con sóc chạy biến đi nhanh
quá và thằng Ân đang định hỏi
xem con sóc có cách không thì
có một người đàn ông nét mặt
rắn rỏi, thật thà, đi qua chỗ mẹ
nó ngồi, ngả mũ chào mẹ nó:

(Còn nữa)

Giới thiệu sách báo

Cùng tôi nhận được:

SÁCH HOA-MAI số 6 giá 0p10
của nhà Cộng-lực xuất bản

2) NGƯỜI BẠN GÁI của Thiếu
Sơn giá 0p80 nhà Cộng lực
xuất-bản:

3) KÈN VỢ Thơ vui của Tú
Poanh giá 0p30

Xin giới thiệu cùng đọc giả.

T. B. Đ. B.

(Tiếp theo trang 12)

BÀ ĐỖ-MẠNH-HƯNG (Bắc-Giang) — Vì đăng lên Đản - bà không tiện, nên chúng tôi đã chuyển giao thư đó cho bác-sỹ M. S. Đ. còn những bài gia chánh của bà sẽ đăng.

CÔ DUYỀN (Thái-Nguyên). — Nếu cô về Hanoi thì tiện hơn vì chúng tôi không kiếm được thư hàng ấy.

ÔNG NGUYỄN-THƯỢNG-TRÌNH (Haiphong). — Đã nhận được đề coi lại.

BÀ NGUYỄN DUY HOÀNG (Hanoi) — Nếu mình khỏe thì không cần phải thuốc bổ. Có ăn kiêng có hơn. Mẫu áo tã sơ sinh đăng ở số này.

BÀ TIẾN THINH. — Đã cho gửi bù số đặc biệt.

ÔNG LÊ ĐÌNH UY (Gare phố mới) Đã cho gửi báo đến hai độc giả theo như thư của ông từ 20-11-41.

BÀ PAULLTTE NGÔ (Tam quan) cô **THU THỦY** (Rạch giá) và cô **MỸ LÊ** (Trà vinh) Đã cho gửi bù báo bị mất,

ÔNG ĐÌNH XUÂN NIỆM (Vĩnh yên) báo từ số 1 đến 80 hết đã gửi 2 số báo 94 và 125.

KIOSQUE THANH TAO (Vinh). — Không biết địa chỉ của ông « Vũ đình Dy »

ÔNG NGUYỄN THÁI HIẾU (Dalat) hạn báo trả đến 2-12-41 lại hết.

ÔNG ĐỖ-NGỌC (Bacgiang) những số mà ông thiếu hết cả.

CÔ MỘNG KHUÊ (Quảng trị). — Quyền Tiếng Thông Reo đã gửi Recommandé đến cô rồi.

ÔNG LÊ-DUNG (Banné thuật) hạn báo của ông đã lại hết từ 3-12-41.

Còn nhiều Mandat của các bạn gửi về kỳ sau đăng tiếp.

T. B. Đ. B.

CHUYỆN RIÊNG

(Tiếp theo trang 2)

một mục đích mưu hạnh phúc cho cháu gái vậy thì nay hạnh phúc một đời của cháu gái các cụ đã hiện hình ở gã trai làm công nợ. Sao các cụ lại xua đuổi đi! Ông nên hết sức nhẫn nại dù có phải đợi chờ mới được sự thỏa thuận của các cụ thì ông cũng nên đợi chờ và khuyên đôi trẻ kia đừng nóng ruột, để khỏi làm cho hai cụ buồn tủi rằng mình không còn quyền gì với người cháu ngoại, với chàng rể ôi nữa.

Với người rể khác, tôi không cần khuyên câu ấy, nhưng với người rể ở những trường hợp đặc biệt như ông, có những sợi giây liên lạc tình nghĩa chân thực với cha mẹ vợ như ông thì lời khuyên trên kia là rất cần.

Tạm thời, ông cũng nên bảo gã trai kia hãy lánh nơi khác để tránh sự tị hiềm, miệng thế dòm dỏ, để các cụ khỏi mang tiếng với cái người nào các cụ đã có ý gả chẵn gái cho. Dần dần người người đi ông sẽ cùng cô con gái tấn công thương thuyết với các cụ cho đến lúc thành công.

HỎI. — Trong thời kỳ vị hôn có nên gặp nhau luôn luôn mỗi ngày không? Gặp nhau thường chỉ nói chuyện về vấn đề gia-đình, văn-chương và đưa nhau đi ăn uống mà thôi, dần dần chị bạn tôi đổi tình yêu làm tình bạn. Vậy sau này lập gia đình, đôi bạn ấy có thể gây hạnh phúc được không. Có T. N.

TRẢ LỜI. — Điều cô hỏi đó phức tạp và ý nhị vô cùng, phải hàng vài trang báo mới có thể bàn giải được. Ở đây tôi chỉ có thể nói tóm tắt rằng: trong thời kỳ vị hôn, người con gái cần trọng biết nương giữ hạnh phúc và nhất định muốn thành

duyên giai ngẫu thì không bao giờ nên để cho người vị hôn phụ gần gũi mình thường. Chẳng phải rằng « sợ lần khần quá ra sàm sỡ chẳng »

Mà sợ vì một điều rất dẫn dụ: cái gì, gặp quá, quen quá rồi cũng hóa thường. Vậy người vị hôn thê của thời đại này phải hết sức ý nhị và khôn ngoan. Không nên lách mặt hắt người chồng chưa cưới ugh thừa xua; song cũng không nên ngày nào cũng gặp tay chồng chưa cưới đi ăn hiệu!

Tình yêu có sen lẫn tình bạn là rất tốt, song nên e rằng từ tình yêu mà đổi xuống tình bạn thì có lẽ đã kém cái sự mặn nồng chẳng?

CÔ LẠC (Bắc-Ninh) Nếu người đàn ông yêu ai thì không bao giờ giữ kín được tình yêu đó, mà không kiếm tỏ lộ ra đâu. Vậy cô chớ nên bông bột quá. Yêu, người ta tự tìm đến cô trước.

VÔ DANH — Sao lại đi tu? Đây không phải là một phương pháp để đoạn tuyệt với cuộc đời đâu. Hãy cứ sống bình thường rồi một ngày kia bạn sẽ cười cái ý tưởng muốn đi tu của bạn hôm nay.

THU LINH

Thơ tín riêng

CÙNG BÀ X X

Tôi đã đọc chuyện riêng của bà ở số Đản-bà 130. Tôi muốn gặp bà. Muốn bà cho biết chỗ ở. Bà cứ viết cho tôi về tòa báo. Nhà báo sẽ chuyển tới tay tôi.

Mme THÀNH

Các bạn:

Poulette Ngô (Tam Quan)
Trần - kim - Loan (Gia Rai)
Nguyễn mỹ - Lệ (Travinh)
Thu-Thủy (Vinh-hòa Rạch-gia)
Nhà bưu chính đương điều tra việc các bạn kêu mất báo,

EXTRAIT VEGETAL

SEYNIA

Agent exclusif de l'Indochine (Nord)

Le Lux Crédi Foncier Hanoi

Tél. 1210

GIÚP CÁC BÀ, CÁC CÔ CÓ BỘ NGỰC VỪA Ý

Le flacon 2\$80

ĐỦ CẢ CÁC MẶT HÀNG TỜ LỤA

Hàng vận chơn và các thứ hoa mới lạ rất nền, tussor (dũi) rất đẹp. Xưởng nhà dệt bán thẳng cho người mua buôn lẻ nên giá rất hạ. Các bà lịch sự muốn dùng hoặc muốn xem hàng để biết công - nghệ dệt ở Hà-dông đã tiến bộ đến bậc nào

XIN MỜI TỚI XƯỞNG DỆT **NGỌC - DUNG**

SỐ 32, NÉGRIER — HADONG (Trước chỗ xe điện đỏ)

Chủ nhân rất hân-hạnh tiếp rước các quý-khách muốn mua hay xem hàng — Có nhận hàng gửi đi các nơi.

MÙA CƯỚI ĐÃ TỚI

Các bạn gái còn đợi gì không đến

LONG-HUNG

11 Rue Coton Hanoi

mà trọn những đôi GIÀY KINH kiểu tối tân làm tăng vẻ yêu kiều của các bạn. Nhà Long-Hung có riêng xưởng may chế những thứ giày đó ở Huế nên chỉ có GIÀY KINH LONG-HUNG là VỪA ĐẸP, VỪA BỀN

LONG HƯ'NG

lại bán cả mũ feutre, cravate thượng hảo hạng với một giá rẽ đặc biệt

Các bạn trai tới mua mau kéo hết

AI TÌM ĐƯỢC THUỐC HO LAO

Cách nay 100 năm cụ Trịnh Hải-Long một danh y đã làm sôi nổi nghề y với phương thuốc chữa ho lao ho ra máu của cụ.

Và hiện nay cháu cụ là ông đốc-học Trịnh Văn - Hào đem phương thuốc bí truyền ấy mà giúp đời thì cả ngàn muôn bệnh sau khi dùng thuốc được lành mạnh đều phải công nhận đó là một phương thuốc đời nay không có, vì các bệnh ho lao, ho ra máu, đờm nặng nhẹ dùng qua đều khỏi cả. Thuốc có hai thứ : 5p00 và 3p50. Ở xa mua thuốc gửi mandat cho :

M. Trịnh-văn Hào (Directeur Ecole Villa)

110, Rue Vasseligne Tân đình - Saigon

Đau óc, Thối tai

Nhức lỗ tai, thối tai, chảy mủ và lở lỗ tai, tuy là bệnh đau tai, mà gốc bệnh ở trong óc. là vì can hỏa thịnh sinh phong, phong nhiệt thừa hư nhập vào « não chí », nên bầm lỗ trong óc và có mủ, những mủ ấy thoát ra nơi lỗ tai hôi thối rất khó chịu.

Tà thường thấy lỗ tai chảy mủ cho là thối tai, chứ không hiểu rõ gốc bệnh tại nơi óc. Bệnh này con nít phần nhiều, người lớn phần ít, chỉ nên dùng thuốc tả can hỏa, giải phong nhiệt, bổ não chí, nếu điều trị không đúng, dùng những thứ lằng nhằng để dây dưa lâu ngày sinh ra ĐIỆC Trong uống

Tý liên thông nhĩ 0\$60

Ngoài rắc

Huỳnh long đơn 0\$60

NHÀ THUỐC

Võ-văn-Vân

THUDAUMOT

Hanoi 108 phố hàng Bông
Haiphong 62 bis Cầu-đất
Haiduong 17a Maréchal Foch
Quangyên hiệu Quảng-thái
Uôngbi hiệu Nguyễn-văn-Lê
Hongay » Hoàng-đào-Quý
Maokhe » Vũ văn Thái
Hungyên » Thông-Fat
Ninhlang Trường phố Đặng
văn-Trinh
Thainyuyên hiệu Quảng-thành
Backan Ty rượu Trương-
phúc-An
Phuthông Ty rượu Trương-
phúc-Son
Yênbay hiệu Phú-thọ
Phutho » Phúc-sinh-đường
và các tỉnh nơi nào có treo
biển VÕ-VĂN-VÂN

Cảm, sốt, nóng mình, nhức đầu, xổ mũi, ngạt mũi, ngáy ngất, đau xương, đau mình.

Chỉ có một thứ thuốc :

THUỐC YÊN

của hiệu Đại-Quang là trị được khỏi hẳn, chỉ trong mười phút kiến hiệu ngay Trong lúc tiết trời thay đổi hay sinh ra các chứng bệnh kể trên kia. Vậy ai cũng nên phòng thân bằng một vài lọ Thuốc Yên

ĐẠI-QUANG

23 — PHỐ HÀNG NGANG — HANOI

THUỐC
HỒ
CON CHIM

Gia truyền thần dược

HO ĐOM
HO GIỎ HO KHAN
HO GÀ

Người lớn, trẻ - con ho
cổ đờm nhiều chỉ ngâm
một lúc thấy long đờm
giẻ chịu hoặc khỏi ngay
Bao to uống 4 bản : 0\$30
Bao bé uống 2 bản : 0\$15

Hỏi ở các nhà ĐẠI LÝ
PHÒNG TỊCH CON CHIM
Khắp Trung, Nam, Bắc-Kỳ

CERTIFICAT CỦA CÁC BÀ ĐỖ CÓ BẢNG TỐT NGHIỆP Ở HANOI VÀ HAIPHONG KỲ

Chúng tôi công nhận thứ « RUỢU CHÔI HOA KỲ » dùng để soa
cho các bà khi sinh nở cực kỳ hay, xưa nay chưa từng có thứ dầu
thứ thuốc nào sánh kịp, lại công nhận thứ PHẤN soa rôm « CON GÀ »
khi tắm xong, chấm vừa trắng vừa lặn rôm khỏi ngứa lại thơm nhiều.

Chúng tôi kính nghiệm là tốt nên ký dưới này để các bà khi
lâm sản dùng thử mới biết kiến hiệu thực.

12 Bà Chủ mở nhà HỘ-SINH tỉnh HANOI ký

Bà Nguyễn-thị-Vinh Bà Nguyễn-thị-Đắc Bà Lê-thị-Tiến Bà-
Nguyễn-kim-Minh Bà Lương-thị-Khang Bà Ngô-thị-Nhung Bà
Nguyễn-thị-Đoàn Bà Ngô-thị-Dinh Bà Đỗ-thị-Liên Bà Trương-ba
Thanh Bà Nguyễn-thị-Lan Bà Nguyễn-thị-Nguyên.

10 Bà Chủ mở nhà HỘ-SINH tỉnh HAIPHONG ký :

Bà Joséphine Bà Trương-kỳ-Tiến Bà Louise-Tân Bà Phạm-thị
Lan Bà Lê-thị-Bà Bà Nguyễn-thị-Vinh Bà Lê-thị-Ngân Bà Lê-thị-Nga
Bà Nguyễn-thị-Phượng Bà Nguyễn-thị-Thừa.

Phát tài

Buôn bán muốn được phát tài nên buôn thuốc HỒNG-
KHÊ, vì có đủ 120 phương thuốc trị đủ các bệnh người
lớn trẻ con ai dùng cũng khỏi nên bán ở đâu cũng chạy.
Thứ nào bán chậm đổi được thuốc khác. Lãi mỗi đồng
bạc từ 0\$20 trở lên không phải chịu cước phí gì cả.

Manh khỏe

Yếu đau dùng thuốc HỒNG-KHÊ 75 Hàng Bồ Hanoi
hiệu phạt 12 tay có chính phủ chứng nhận) sẽ được
manh khỏe. Vì có 120 phương thuốc trị đủ các bệnh người
lớn trẻ con và nhiều phương thuốc bổ nổi danh tiếng
đã nhiều lần được thưởng bội tin vàng.

Nhan sắc chị
đã tàn tạ rồi đó!

Hãy nghe em nói
uống

Cầu Long Hoàn
đi!

1 viên Cầu-long-hoàn bằng 10 thang thuốc bổ.

Tổng phát hành Bắc-Kỳ, Lào Bắc Trung-Kỳ * Établissements VAN-HOÀ. N° 8 Hàng Ngang. HANOI
Có bán thuốc Vạn-Bảo danh tiếng chữa bệnh liệt-dương. Dùng 1 hộp dầu sẽ thấy sống dậy tấm
tinh xuân ở những người bất lực. Thứ cho đàn ông, đàn bà khác nhau.

Handwritten signature